

Forord af udenrigsminister Per Stig Møller

I de seneste år har vi brugt mange kræfter på at tilpasse det europæiske samarbejde til den nye europæiske virkelighed – og det med god grund. Muren faldt. EU har mere end fordoblet sit medlemstal siden 1990 fra 12 til 27. EU er en af verdens største økonomier, og EU er blevet en spiller med et globalt ansvar. Siden 1990 har EU gennemført en række traktatændringer. Den lange traktatproces har ikke været uden omkostninger. Debatten om institutioner og procedurer har ofte overskygget de konkrete resultater til gavn for borgerne, som er det egentlige formål med det hele. Nu er vi - med Lissabon-traktatens egne ord - rede til at fuldføre denne lange proces.

Lissabon-traktaten er medlemslandenes svar på de udfordringer, EU står over for i en globaliseret verden. Med Lissabon-traktaten får vi et mere åbent, demokratisk og effektivt europæisk samarbejde. Det udvidede EU får værktøjerne til at skabe de resultater og forbedringer, som europæerne efterspørger i deres hverdag. Lissabon-traktaten sætter samtidig Europa i stand til i endnu højere grad at præge den globale dagsorden med vores europæiske værdier om frihed, demokrati og menneskerettigheder.

Lissabon-traktaten er resultatet af den debat, som det franske og nederlandske nej til forfatnings-traktaten satte i gang.

Tænkepausen har haft sin virkning. Lissabon-traktaten er en anden traktat end forfatningstraktaten. Til forskel fra udkastet til forfatningstraktaten er Lissabon-traktaten en ændringstraktat, som vi kender dem fra tidligere - hverken mere eller mindre. Forfatningsambitionerne er opgivet. Derimod får vi med den nye traktat klarere afgrænsninger af kompetencerne mellem Unionen og medlemslandene. De nationale parlamenters rolle styrkes bl.a. gennem en øget kontrol med nærhedsprincippet, og Europa-Parlamentet får øget medbestemmelse. Med Lissabon-traktaten er det samtidig sikret, at bekæmpelse af klimaforandringer vil stå endnu mere centralt i EU's traktatgrundlag.

Selv om forfatningstraktaten er opgivet, er en lang række af dens nyskabelser særligt om ændrede spilleregler medtaget i Lissabon-traktaten. Det er godt, for det er disse tilpasninger, der giver os en mere effektiv ramme om det europæiske samarbejde.

En ændringstraktat vil i manges øjne forekomme indviklet og teknisk med mange detaljerede regler. Med denne redegørelse er det hensigten at give et solidt overblik over de ændringer, som Lissabon-traktaten medfører i forhold til EU's traktater i dag. Det er samtidig håbet, at fremstillingen kan indgå i en bred folkelig debat om EU's nye traktatgrundlag.

Per Stig Møller